

פחאב [נתיב] כחמ"ט
ב מ"ח פ"ח תל
תפלה הלכה סג ע"ה
יע מוש"ט אורח סי' קנא
ס"ח
פ"ד מ"ח פ"ח תל
בית הכנסת הלכה
סג ע"ה
פ"ד מ"ח פ"ח תל

[פ"י] בערוך ערך אסמא
ושי' עוד כמסק' הערוך
ערך מ' פ"י
השתנה מלשון א"ת שנייה
מלכ"ס ב' מ"ח

הגהות הגריא
[פ"י] שם הכנסת לכה"ק
להתפלל מותר ל"ב גירסת
הרי"ף מ"ח וכן הרי"ף
במגילה: [ב] רש"י ד"ה
כל המיסק כ"י אלמא אין
כ"י ו"פ למד לא
פירש כ"י חמ"ח
למישרא דלא ט':

[פ"י] תוספת ב"ק ל"ח.
ד"ה א"ה
יעשה מ"ג

מלכ"ס א' א'

ד"ה א' א'

בבב"ס א' א'

גליון השנים
גמ' אל תקרי אדם
ע"י יממות ס"א
פ"ה תוס' ד"ס ואין:

[פ"י] תוס' כ"מ כ"ו ד"ה
כס' תוס' פסחים ז'
ד"ה בבב'
[פ"י] תוספת תניינ' ד'
י"ח כי תתור

על כל מושב שב חוץ מן הקורה. שמה תפול: כאסמא לפרולא.
אזי"ר בלעז שמועיל לברזל כך מועיל לגוף וי"ח להפנות: אדכפנת
אכול. שם תשהה תעבור ממך תאות המאכל ואין המאכל מועיל:
עד דרתחא קדרך שפך. קודם שתלטן משל הוא זה כשהתה לריד

לנקבד שפך ואל תשהה אוחס:
קדנא קריא ברומי. אם תשמע
קול קרן ברומי הוא סימן למזקקי
תאנים לקנות ולהליך למקום אחר:
בר מוצין תאני תאני דאבדך זבין.
אם אין אבדך צבית תהיה אהה צנו
למסור תאני צעוד שיש תובעים:
צבילי. צביל קרן שפונים צו
לשדות: נחר ליה אבדא. לידע אם
יש שם אדם נחר מוש"ר בלעז:
אמר ליה. ר' אבא לרב ספרא:
עד כאן לא עיילת לשעיר. שאין
לנועין צבית הכסא: וגמרת לך
מילי דשעיר. שאין לנוע: לאו
הכי תנן. במסכת תמיד: מדורה
היתה שם. בצורה היסק גדול של
אור להתחמם שם הכהנים המסיכים
רגליהם צבית הכסא שזריכין
טבילה כדתן במסכת יומא [ד' כח].
כל המיסק [ב] רגליו טעון טבילה:
ובית הכסא של כבוד. אלמא אין
מספרים צבית הכסא ואת אמרת
ליעול מר: והוא סבר. רב ספרא
שמהר לומר ליעול מר סבר מסוכן
הוא בעמוד החורר אם ישוב לאחוריו
ויחזור העמוד: הדרוקן. כרסו לכה:

תניא בן עזאי אומר על כל משכב ששבב חוץ
מן הקרקע על כל מושב שב חוץ מן הקורה
אמר שמואל *שינה בעמוד השחר כאסמא
לפרולא יציאה בעמוד השחר כאסמא
לפרולא בר קפרא הוה מוזבן מילי בדיני
עד *דכפנת אבול עד דצחית שתי עד דרתחא
קדרך שפך קדנא קריא ברומי בר מוצין
תאני תאני דאבדך זבין אמר ליה אב"י לרבנן
כי עייליתו בשבילי דמחזיא למיפק ביה
בחקלא לא תהוו לא להך גיסא ולא להך
גיסא דלמא יתבי נשי ולא אורח ארעא
לאסתבולי בהו *רב ספרא על לבית הכסא
אתא רבי אבא נחר ליה אבבא אמר ליה
ליעול מר בתר דנפק אמר ליה עד השתא
לא עיילת לשעיר וגמרת לך מילי דשעיר
לאוהי תנן *מדורה היתה שם ובית הכסא
של כבוד וזה היה כבודו מצאו נעול בידוע
שיש שם אדם מצאו פתוח בידוע שאין שם
אדם אלמא לאו אורח ארעא הוא והוא סבר
מסוכן הוא *דתניא רבן שמעון בן גמליאל
אומר עמוד החורר מביא את האדם לירי
הדרוקן סילון החורר מביא את האדם לירי
ירקון רבי אלעזר על לבית הכסא אתא

דקונא. נחש: שמטיה לכרכשיה. חלחולת שהרעי יולא צו
סקורין טבחיא: ואמר להרגך ותחס עליך. דוד אמר לשאלו כן
בלאחו מן המערה שניכם צה לפנות וברת דוד א"ת כנף מטילו
ואמר להרגך הקב"ה החר לי להרגך: הסורה אמרה וכו'. א"ס
תורה אור במחברת ימלא הגב וגו' (שמות)

(כ) וכבר פירשנו למעלה במעשה
דר' טילא (ד' נח): לניעות שרואתי
צך. שניכם למערה בשביל הלגט
ואף שם נהג לניעות כדמפרש ואולי:
שסך רגליו. צבילי כסוכה: שיש
צו לפרע כמה. שיש צמיתו כדי
לכפר על כמה עוונות: ובהשמות
ראה ה' וינחם. מקרא הוא צביל
פרשה בדברי הימים: כסף כפורים
ראה. שנתן במזון ראשון של
ישראל למשכן והוא כפר על מזון
זה שהרי לזכרון נתן כדכתיב והיה
לבני ישראל לזכרון לכפר ועכשיו
הוצרכו כפרתו: כשמה. כמסמטה
פירוש שמה: אדמקיפנא אדרי
איעול בהו. צעוד שאלו מקיף כל
שורות הכיס הללו אכנס כאן לקצר
דרכי: אדרי. שורות: קפנדריא.
ער"א בלעז: מעיקרא. קודם
שכנה עליו בית הכנסת: גילף
מקפנדריא. לליסורא דתנן
במסכת מגילה (ד' כח). אין עושין
בית הכנסת קפנדריא: חנה
גילף. ריקה ממנעל: פוגדו.
אזר חלול שנתנין צו מנעו:
ואימא

[בערוך ערך
כס' פ"ח
הדברים אלו
על דרך מוסר
יפה ע"פ]

תמיד מ:

ס' ט.

ס' ולעיל כה.
[בספרות מ:]

שמואל א' כד

[גליון נח.
ספרות ע"ה].
שמואל א' כד

ס' ט

שמואל א' כו

שמות ל

שמואל ב' ז

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ד"ה א' א'

ס' ט

שמות ל

בבב"ס א' א'

ס' ט

מגילה כ"ה

פ"ה

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט

ס' ט